

Izhaja vsak četrtek in vsej s poštino vred ali v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 33 D, pol leta 16 D, četr leta 8 D. Izven Jugoslavije 56 D. Naročnina se pošlje na upravištvo Slov. Gospodarstv. v Mariboru, Koroška cesta 5. List se pošilja do odgovoda. Naročnina se plačuje v naprej. — Telefon interurban št. 113.

Posamezna številka stane 150 din.

Poštnina plačana v gotovini.

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

36. številka.

MARIBOR, dne 20. avgusta 1925.

59. letnik.

Neporavnani dolgovi.

(Iz skupšinskega govora poslanca Vlad. Pušenjaka.)

Finančni minister mora skrbeti za to, da se po zakonu osnovani izdatki izplačajo. Strogo se mora gledati na zakonitost. Pri nas pa imamo celo vrsto neizplačanih dolgov, oziroma po zakonu odobrenih državnih izdatkov. Od teh izdatkov naj navedem sledeče:

Iz statistike, ki jo je izdalo finančno ministrstvo, razvidimo, da znašajo neizplačani dolgovi ministrstva saobraćaja 292 milijonov dinarjev. Ravnakar smo pa slišali, da to ni točno, marveč da znašajo 400 milijonov dinarjev. Drugo tako postavko tvorijo dolgovi vojnega ministrstva in sicer v znesku 252 milijonov dinarjev. Tudi ta postavka je prenizka.

Razven tega je treba vpoštovati, kar so že razni predgovorniki naglašali,

neizplačano razliko uradništva.

Uradništvo je po svoji centrali, po centrali državnih uslužencev, poslalo spomenico vsem državnim poslancem in sicer dne 10. junija t. l., v kateri razlagata zgodbino te zahteve uradništva. Uradništvo zahteva, da se mu izplača razlika na plačah od 1. oktobra 1923 do 1. maja 1924. V tem vprašanju se je že večkrat razpravljalo tako v finančnem odboru, kakor tudi v plenumu narodne skupščine. G. finančni minister je povdarjal, da je to vprašanje sporno in da ga mora rešiti finančni odbor. Zadnjic je še celo rekel, da mora ministrski svet ugotoviti, ali so uradni upravičeni zahtevati izplačilo te razlike in koliko znaša ta razlika. Vsi ti izgovori g. finančnega ministra so pa brez podlage. Čisto gotovo je, da ima uradništvo pravico zahtevati izplačilo te razlike in skrajni čas je, da se sedaj po dveh letih, odkar je stopil uradniški zakon v veljavo ta razlika izplača.

Ravno tako dolguje država invalidom okrog 200 milijonov dinarjev.

Slišali smo, da leži v ministrstvu za socijalno politiko cel kup nerešenih aktov, baje nad 200.000 komadov, v katerih prosijo invalidi, da se jim izplačajo ukinjene podpore. Toda invalidi zmanj čakajo, da bi prišli do izplačila teh podpor.

Prav tako vidimo,

da se ne izplačajo po zakonu določeni prispevki za zgradbo in vzdrževanje cest v Sloveniji.

Gradbena direkcija v Ljubljani je lansko leto, ko se je sestavljal proračun, poročala, da znašajo stroški za cestno omrežje v Sloveniji, ki obsega 4190 km — 18½ milijonov dinarjev, in da je naša država dolžna na podlagi zakona

za vzdrževanje cest v Sloveniji prispevati znesek 12 mil. 200 tisoč dinarjev.

Ministrstvo gradjevin, oziroma najbrž ministrstvo finančne, je ta predlog gradbene direkcije v Ljubljani reduciralo in določilo za vzdrževanje cest v Sloveniji malenkostno sveto 1½ milijona dinarjev. (Ivan Vesenjak: Samo ptujski okraj ima terjati 300.000 dinarjev!) Določila se je torej komaj ena desetina tega, kar potrebujemo za vzdrževanje cest.

Okraini odbori in cestni odbori niso dobili tega, kar potrebujemo, da morejo ceste v redu vzdrževati, poleg tega imajo pa še terjatve iz prejšnjih let. Za leti 1922 in 1923 imajo terjati nič manj kot 3,800.000 dinarjev.

Po zakonu mora država nagraditi veroučitelje, ki vrše pouk vernauka po naših šolah. Vidimo pa, da 365 duhovnikov ni dobilo nagrade za poučevanje vernauka za januar, februar in marec leta 1925, 560 duhovnikov ni dobilo te nagrade za september, oktober, november in december leta 1924, 660 duhovnikov pa ne za januar, februar in marec leta 1925.

Vsi veroučitelji imajo terjati potnine za čas od 1. julija 1923 pa do današnjega dne, torej za 2 leti. Veroučitelji poučujejo vernouk mnogokrat na oddaljenih krajinah, imajo stroške, ne dobe pa niti one majhne nagrade, ki jih po zakonu gre. Že sam socialni čut zahteva, da se ta krivica popravi in da se vendar že enkrat izplača ta dolg našim veroučiteljem.

Prav tako dolguje naša država upokojencem, železničarjem in cestarjem znatne svote.

Treba je grajati, da moramo poslanci potom raznih upitov in intervencij posredovati, da pridejo železničarji, ki so po 30 in še več let vestno vršili svojo službo, do svojih pokojnin, ki jim po zakonu gredo.

Pri tej priliki moram povdariti, da posveča naša vlada premalo skrb našim upokojencem. Zahtevamo, da se kronski pokojnini že vendar enkrat prevedejo v dinarske pokojnine. Zahtevamo tudi, da se ruderjem-upokojencem in provizionistom povečajo pokojnina in provizije. Vseh teh zahtev naša vlada noče upoštavati.

Danes smo slišali, da dolguje naša država poleg navedenih dolgov tudi znatne svote vicinalnim železnicam, da dolguje znatne svote za odpalčilo vojne odškodnine v Srbiji. Ako seštejemo vse te svote, ki jih je g. finančni minister označil kot leteče dolbove, vidimo, da so svote znatno večje, kot jih je navedel g. finančni minister.

Ta svota znaša okrog 1½ milijarde dinarjev, lahko pa trdim, da znaša okroglo 2 milijardi dinarjev.

G. finančni minister se vedno šaha, da si ne izposojuje več denarja pri Narodni banki. Mesto tega pa ne iz-

polnjuje svojih obveznosti, dela dolbove, kar je še slabše, ker izpodkopuje s tem kredit in ugled naše države v inozemstvu.

Kako je mogoče, da obstojajo pri nas te razmere? Te razmere so mogoče radi čudnega budgetiranja. Budget ni sestavljen na podlagi stvarnih in zakonitih potreb, ne gleda se na realnost, temveč se gleda samo na to, da se na vsak način doseže ravnotežje. Da se doseže to ravnotežje, se v finančnem odboru črtajo razne postavke, oziroma se znižujejo posamezni krediti, nihče pa ne misli na to, da krediti, ki ostanejo ne bodo zadostovali.

Zanimivo poglavje tvorijo vladne obljube, za katere je prevzela vlada obveznost, a jih ne izpolnjuje. Navesti hočem samo nekatere:

Pri markiraju krom

se je odvzelo 20% od kronske novčanice. Za teh odvzetih 20% so se dali boni. Do proračunskega leta 1922-23 se je v budgetu in v finančnem zakonu vedno obljubovalo, da se bodo ti boni realizirali. Vlada je o priliki markiranja krom dala uradno obljubo, da bo te bone realizirala. Neenkrat je pa sedanji g. finančni minister, ko je nastopil svoje mesto, črtal to postavko iz proračuna in noče prav ničesar več vedeti o izplačilu teh 20% bonov.

Leta 1919 so koroške tolpe udarile v Mežisko dolino in v okrajno glavarstvo Slovenigradec.

Pri tej priliki so pretrpeli obmjejni prebivalci občutno škodo. Občutno škodo so pa trpeli tudi pozneje, ko je podvzela naša vojska svoje operacije proti Koroški. Okrajno glavarstvo v Slovenigradcu je pustilo uradno preceniti to škodo, ki znaša 2½ milijona dinarjev. Vojno ministrstvo je to škodo priznalo ter je opetovanjo predlagalo finančnemu ministrstvu, da jo izplača. Toda finančno ministrstvo še do danes ni našlo časa, da bi to uradno ugotovljeno škodo izplačalo obmjejnemu prebivalstvu.

Lansko leto je Davidovičeva vlada obljubila podporo onim krajem, ki so bili oškodovani po toči,

in je zato preskrbelo tudi potrebna denarna sredstva. Kasnar hitro pa je Davidovičeva vlada padla in je nastopil svoje mesto sedanji finančni minister, je ta opustil to izplačilo in prebivalstvo težko oškodovanih krajev ni prislo do obljubljene podpore, na katero je računalo. (Poslanec Vesenjak: Zato je pa sedanji finančni minister zvišal davke!) V drugih državah se povsod držijo dane obljube. Posvad skrbno pazijo na to, da ljudstvo ne izgubi zaupanja do predstavnikov države.

Culi smo da računa g. finančni minister na neko notranjo posojilo. Toda z ozirom na to, da vlada ne izpolnjuje

LISTER.

Zgodbe napoleonskega vojaka.

Francoski spisal Erckmann-Chatrian; preložil Al. B.

usmilil neki mizar. Vrli mož mu je dal kruha, čebule in vode. Dalje mi je pripovedoval, da je drugi dan cela divizija in za njio drugi oddelki v gručah, vsaka kakor se ji je zdelo, korakala čez ravnino brez poveljnika, ker so bili generali, maršali in vsi jezdči častniki pobegnili kakor daleč so mogli, boječ se, da bi ne bili ujeti. Zatrjeval mi je, da bi jih bilo petdeset huzarjev vse po vrsti lahko potepalo, da pa k sreči Blücher ni mogel prekoračiti izstopivše reke in da so se potem slednjič zopet zbrali v Waldau. Tam so namreč po vseh cestnih vogalih tamborji bobnali marš svojega polka; vsled tega se je v splošni zmedri vsak lahko odločil, ako je šel za bobnovim glasom.

Največja sreča, je menil Cebedej, pa je bila v neredem begu ta, da so se malo dalje v Bunzlau zbrali tudi višji častniki, ki so bili vsi iznenadeni, da še lahko povezujejo bataljonom.

Vse to mi je pripovedoval moj tovariš, pri tem pa ni omenil, da bi se tudi na svoje zaveznike ne smeli zanashi, ker bi nas vsak hip lahko prijeli od strani. Pravil je tudi, da sta bila premagana tudi maršala Oudinot in Ney, prvi pri Gross-Beerenu, drugi pri Dennewitzu. Žalostno je bilo to, kajti na umikanju so umirali novinci od onemoglosti, bolezni in stradanja. Vse te silne napore so mogli prenašati samo starci vojaki iz Španije in tisti, ki so že prej služili na Nemškem in so bili utrjeni proti slabemu vremenu.

»Sploh pa imamo«, je rekel Cebedej, »vse proti nam: deželo, neprestani dež in lastne generale, katerim že vse preseda. Nekateri so vojvode in knezi, ki se dolgočasijo pri tem, da morajo čez ušesa tičati v blatu, namesto da bi posedali v zložnih naslanjačih, drugi, med njimi Vandamme, pa bi radi, da bi jih kako veliko podjetje hitro napravilo za maršale. Mi siromaki, katerih tukaj ne čaka nič drugega kot ohromelost za vso bodočnost, mi, ki smo si novi kmetovi in delavcev, ki so prelivali svojo kri, da zatropi plemištvu, mi moramo poginiti tukaj, da ustvarimo novo plemištvu!«

Sedaj sem izprevidel, da tisti, ki so najubožnejši in najnesrečnejši, niso vedno najneumnejši, in da človek potem, ko je že dovolj pretrpel, nazadnje spozna žalostno resnico. Rekel pa nisem nič, ampak na tihem prosil Boga,

na mi da moč in pogum, da bom mogel vzdržati bedo in nesrečo, katero so nam napovedovale vse te napake in krivičnosti.

Sedaj smo se nahajali med tremi armadami, ki so se skušale združiti, da nas uničijo z enim samim udarcem. To je bila severna armada pod poveljstvom Bernadotta, šleska armada pod Blücherjem in češka armada pod Schwarzenbergom. Zdaj smo mislili, da pojdemo preko Labe in se vržemo na Pruse in Švede, zdaj zopet, da zgora planemo na Avstrijo, kakor smo bili že najmanj petdesetkrat storili v Italiji in drugod. Oni pa so nazadnje uganili te nakane. Kadarkoli smo se jih skušali približati, so se umaknili. Najmanj so zaupali cesarju, ki vendar ni mogel biti obenem na Češkem in v Šleziji. To je povzročalo grozne pohode naprej in nazaj.

Vojaki si sedaj niso že zeli drugega kot bitko, kajti zaradi neprestanega marširanja, zaradi prenočevanja na mokrih tleh, polovične hrane in mrčesa, ki jih je mučil, se jih je pristudio življenje. Vsak si je mislil: »Naj se konča, kakor hoče... To je prehudo... Tako ne gre vedelj!«

Še jaz sem se čez nekaj dni naveličal takega življenja. Čutil sem, kako so mi vsled neprestane hoje, kot bi rekeli, noge lezle v život in kako sem vidno hiral.

Vsako noč smo morali stati na straži zaradi nekega lopova po imenu Thielmann, ki je kmetsko ljudstvo šuntal proti nam. Kakor senca je hodil za nami in nas zasledoval na našem pohodu od vasi do vasi, po gričih, po cestah in globokih dolinah: njegovo armado so tvorili vsi tisti, ki so nas sovražili in vojaštva je imel zmerom dosti.

Tisti čas so se odločili zoper nas tudi Bavarci, Badenci in Würtemberžani, tako da smo imeli za sovražnike vso Evropo.

Končno smo imeli vsaj to tolažbo, da smo videli, kako je vsa vojska vreda skupaj, kakor bi se pripravljala za veliko bitko. Kozakov Platova in pripadnikov Thielmanna nismo več srečevali v bližnji vasi, zato pa smo spotoma večkrat naleteli na huzarje, lovce, španske dragonce, topništvo in pontonski tren. Dež je bil, kar se je dalo. Kogar so zapustile moči, ta je sedel pod kakim drevesom na mokra tla in čakal nesrečne usode.

Uredništvo je v Mariboru, Koroška cesta št. 11. Rokopisi se ne vračajo. Upravnost sprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Cene inseratov po dogovoru. Za večkratne oglase primeren popust. Nezaprite reklamacije se poštne prostne.

Cekovni račun poštne urade Ljubljana 10.603. Telefon interurb. št. 113.

svojih oblub, ni pričakovati, da bi ljudstvo imelo mnogo zaupanja do sedanje vlade in da bi notranje posojilo imelo kak znaten uspeh.

Iz poglavja o narodnem gospodarstvu.

Spremembe carinske tarife.

Te dni je poročalo časopisje, da se je vršila v fin. ministrstvu seja takozvanega ekonomsko-financnega komiteta ministrov. Na tej seji je bilo sklenjeno, da bo izvoz govede in telet v živem in zaklanem stanju ter vseh raznih drugih klančkih proizvodov prost izvozne carine. Ta osvoboditev izvozne carine ni predvidena v novi carinski tarifi, ampak ravno nasprotno so na izvoz mesa in mesnih proizvodov udarjene visoke carinske postavke. Razlog za najnovejšo ukinitev izvozne carine je pa ta, ker se je pokazalo, da je izvoz naše živine in mesa neprestano padal. Poleg ukinitev ravnokar omenjene izvozne carine pa se bo s posebno naredbo zaščitila naša mast, žito, moka in sadje. Videli so, da se uvaža v našo državo večja množina masti, ki ni svinjska, ampak najslabše vrste in radi tega je začela pri nas v zadnjem času zelo padati produkcija svinj. Radi tega se je moralno pri nas gledati na to, da se dvigne naša svinjereja, ker pridelamo dovolj svinjske krme in se bo dvig svinjske produkcije dosegel, ako bo v prihodnje uvoz tuje masti znatno omenjen. Ako bo res držalo, da bo lahko naša živina romala v tujino karine prosti, potem se bo stanje naše živinoreje znatno zboljšalo in bo živinorejec vsaj lahko vnovčil svoje živo blago.

Ugodnost naše trgovinske pogodbe z Avstrijo za naše vinogradnike.

Dolgovezna trgovinska pogajanja med našo državo ter Avstrijo so bila te dni zaključena. Pri novi trgovinski pogodbi med nami in Avstriji je najvažnejša ona postavka, v kateri dovoljuje Avstrija uvoz 40 tisoč hektolitrov črnega in 40 tisoč hektolitrov našega belega vina po znižani carini.

POROČILA Z RAZNIH TRGOV.

Zitni trg.

V zadnji številki lista smo obširno poročali o položaju na našem zitnem trgu. Tekom zadnjega tedna se razmere niso nič spremenile. Izvoza v inozemstvo ni, domači vletrgovci in veliki mlini pa še čakajo z nakupom novega žita, da se cene in razmere ustalijo. Poleg tega je pšenica radi mokrote še vedno nesposobna za prevoz in mletje. Zitna trgovina bo oživila šele v začetku septembra.

Pšenico se je prodajalo v Bački po 2.80 do 2.90 za 1 kg, v Slavoniji (Sremu), pa franco tovorna postaja po 2.70 do 2.75 D za 1 kg.

Koruzo se prodaja v inozemstvo v manjših količinah. Največ se je izvaža po Donavi do Braile. Nove koruze bo letos izredno veliko in to menda vpliva tudi na prodajo stare koruze. Cene so v Bački 187.50 D za 100 kg, za belo koruzzo 190 D franco postaja.

Oves ne beleži nikakega prometa. V Zagrebu se ga prodaja kilogram po 2.05 D.

Rž se malo kupuje, v ceni pa je čvrsta. Prodaja se po 2.30 do 2.35 D.

Enajstega oktobra smo taborili pri vasi Lusig, 12. pri Gräfenhainichen, 13. smo šli čez Muldo in smo videli, kako je korakala čez most stara garda in La Tour-Maubourg. Govorilo se je tudi, da bo cesar prišel mimo, a mi smo z divizijo Dombrowskega in Souhamovo četo korakali dalje.

Kadar je dež prenehal in je skozi oblake prodrl žarek jesenskega solnca, se je videlo, kako se je gibala vsa armada od vseh strani že vrelo proti Lipskemu konjeništvu in peštvu. Na drugem bregu Mulde so se že bleščala boda Prusov, Avstrijev in Rusov pa še ni bilo videti. Bržkone so prodirali od druge strani.

Dne 14. je dobil naš bataljon zopet povelje za pozvovanje in sicer proti mestu Aakenu. Mesto je imel sovražnik zasedeno. Sprejel nas je s topovskim streljanjem. Vso noč smo prebili na planem in nismo mogli zapaliti niti enega ognja, ker je neprestano deževalo. Drugo jutro smo zopet v naglih pohodih šli nazaj k diviziji. Ne vem, zakaj je vsak govoril:

»K bitki se pripravljal!«

Seržant Pinto je trdil, da po cesarju diši. Jaz tega nisem čutil, videl pa sem, da marširamo proti Lipskemu in sem si mislil: »Naj le pride do bitke, samo da ne boš zopet ranjen kot pri Lützenu in da boš zopet videl Katařino.«

Drugo noč je migljalo na nebu brez števila zvezd, ker je bilo zopet nastalo lepo vreme. Mi pa smo neprestano marširali dalje. Drugo jutro je bližu male vasi, koje imem sem pozabil, prišlo povelje »Stoj!«, da si oddahnemo. V zraku smo naenkrat slišali volto bobnjenje. Polkovnik, ki je bil še na konju, je prisluškoval, seržant Pinto pa je vzliknil:

»Bitka se je pričela!«

Skoro isti hip je polkovnik zamahnil s sabljo in ukazal: »Naprej!«

Pričeli smo teči. Telečaki, torbice za patronе, puške, blato, vse je plesalo in skakalo okrog nas, a nihče se ni zmenil za to. Pol ure pozneje smo ugledali pred bataljonom neskončno vrsto kolon: vozove, topove, konjeništvo in peštv. Za nami so po dübenski cesti prihajali drugi, vse v diru! Kar preko palja so drevili celi polki.

Moka pada v ceni. Nularica se nudi po 4.70 do 4.80 D.

Za ječmeni ni dobiti kupcev, pridelek je dober, zato padajo cene. — Tudi krompir je nekoliko popustil v ceni. Krompirja ne moremo sedaj izvažati, ker ima Italija nižje cene kakor mi; pa tudi v druge države ni mogoče izvažati, ker so znatne uvozne carine. — Stari fižol kupuje po nizkih cenah špekulacija. Izgleda že letino fižola v Sloveniji dobr. Kvalitativno je fižol dober na Gorenjskem in tudi količina pridelka je velika. Na Gorenjskem so ga že začeli sušiti. Iz Dolenjske pa poročajo, da je znatno škodoval fižolu črv. — Laneno seme. Cene so nekoliko narastle. Plačuje se po 5.35 D. Vzrok za dvig cene leži v tem, ker je oljarnam zmanjkal momentano ameriško seme. To bo trajalo samo še kak teden dni, dokler ne pride zopet ameriško seme.

Položaj našega poljedelstva se bi znatno zboljšal s spremembijo nove carinske tarife. Dosedaj ni obstajala pri nas na uvoz žita, živil in mlevskih izdelkov nobena carina, nasprotno pa je pobirala država pri izvozu omenjenih produktov carino. Sedaj je ministrski svet sklenil spremembi način pobiranja carine tako, da zviša uvozno carino na poljske pridelke, predvsem na moko in žito za 50 odstot, in uvozno carino pa zniža za 50 odstot. Tako se je z novo carino zaščitilo kmetski stan, ker nam je pričelo že v naši državi inozemstvo

močno konkurirati s svojimi pridelki, naši kmetje pa niso mogli svojega blaga prodati.

O poteku žetve po ostalih državah prihajajo sedaj natančnejša poročila. V severoameriških Združenih državah je žetev slaba; tudi v Kanadi ni preveč odlična, kakor so vedeli Amerikanci poročati pred mesecem dni. Evropa pričakuje odličen pridelek rži tako zlasti v Nemčiji, Rusiji in Poljski. Poljska je dovolila radi dobre žetve prost izvoz žita. Za izvoz bo ostalo v Poljski 500.000 ton pšenice, 1300.000 ton rži. V Rusiji računajo prebitek za izvoz količino 3 milijonov ton, kar je zelo zanesljiva cenitev. Poročila iz vzhodne in jugovzhodne Evrope se glase ugodno. Položaj je ugoden tudi v Avstriji in Češkoslovaški. V Rumuniji znaša letosni pridelek pšenice 2.890.000 ton, za izvoz bo ostalo 600.000 ton pšenice. Ječmena je letos Rumunija pridelala 1 milijon ton, izvozila ga bo lahko 397.000 ton. Pridelek ovsje je 881.000 ton, izvozilo se ga bo lahko 392.000 ton.

V Ameriki se ceni pridelek ozimne pšenice na 416 milijonov bušljev — bušel ima 27.216 kg — (lani 590 milijonov), jare pšenice na 263 milijonov (lani 283 milijonov), koruze 2.950 milijonov (lani 2.437 milijonov), ovsja 1.387 milijonov (lani 1.542 milijonov). — Iz Otave (Kanada) poročajo, da aznaša uradna cenitev pridelka pšenice v Kanadi 375 milijonov bušljev (lani 263 milijonov), ovsja 446 milijonov (lani 412 milijonov).

Mama — mama,

glej to je pravo „GAZELA“-milo, ki se tako krasno peni, da snažno in belo perilo ter prihrani trud in delo.

GAZELA MILO

Prav na koncu ceste je bilo videti oba stolpa cerkva sv. Nikolaja in sv. Tomaža v Lipskem, ki sta molela v zrak, na desni in lev pa so se na obeh straneh mesta dvigali velikanski oblaki dima, iz katerega so švigli bliski. Bobnenje je bilo čedalje hujše. Bili smo še dobro uro oddaljeni od mesta, ko je moral človek že kričati, da so ga drugi razumeli. Bledi od groze smo pogledovali drug drugega, kot bi hoteli reči:

»To je bitka!«

Seržant Pinto je kričal:

»To je dosti hujše kot pri Eylanu!«

To pot pa se ni smejal in Cebedej, jaz in drugi tudi ne. Kljub temu smo tekli naprej in častniki so ponavljali neprestano:

»Naprej! ... Naprej!«

Iz tega se vidi, kako človeka minje pamet. Pač se je dvigala v nas ljubezen do domovine, mnogo bolj pa še poželenje, da bi se bili.

Okrog enajstih ure smo ugledali bojišče, pičlo uro od mesta. Videli smo tudi mestne stolpe in polno ljudi na starih nasipih, po katerih sem tolkokrat hodil in mislil na Katarino. Prav nam nasproti v daljavi dvanaestih do petnajstih sto metrov sta stala dva polka rdečih ulanov, malo bolj na levo, na travnikih ob Parthi, pa dva ali trije polki jezdečih lovcev. Med temi polki so se vlekle stražne čete, ki so prihajale ob Dübena. Ob majhni višini malo bolj zadasaj so bile stopnjema postavljene divizije Ricarda, Dombrowskega, Souhamova in nekaj drugih. Mesto so obračali hrbot. Upreženi topovi in vozovi s streljivom, topničarji in trenski vojaki na konjih so bili pripravljeni za odhod. Čisto zadaj na griču pri pristavi s ploščato streho in obširnimi skedenji, kakor se nahajajo v tem kraju, so blestele uniforme generalnega štaba.

To je bila nadomestna armada pod poveljstvom maršala Neya. Nje levo krilo se je dotikal Marmontovega zbora, ki je stal ob cesarski cesti proti Halli, desno pa glavne armade, ki ji je poveljeval sam cesar. Naše čete so torej delale okrog Lipskega nekak velik krog. Sovražniki, ki so obenem prodirali od vseh strani, pa so skušali, da bi si podali roko, hoteč napraviti okrog nas še večji krog in nas zajeti v mestu kakor v mišji pasti.

Med tem so se obenem bile tri grozne bitke: ena proti Rusom in Avstrijem pri Wachau, druga proti Prusom na hallski veliki cesti pri Möckernu, tretja pa na lützenški cesti v obrambo lindenauskega mostu, ki ga je napadel general Günlay.

Vse to sem zvedel šele pozneje. Sicer pa naj vsak pripoveduje to, kar je sam doživel — na ta način svet zve resnico.

XVIII.

Bataljon je pričel marširati navzdol po griču, ki je baš nasproti mesta, da bi se združil z divizijo. Naenkrat smo opazili, kako je častnik od generalnega štaba dirjal spodaj čez veliki travnik naravnost proti nam. V dveh minutah je bil pri nas. Polkovnik Lorain mu je dirjal nasproti. Izpregorovila sta nekaj besed, potem pa je častnik odhitel nazaj. Na ta način je tudi sto drugih častnikov povelja prinesel na plano.

»Vrste obrat na desno!« je ukazal polkovnik, mi pa smo krenili proti gozdu za našim hrbotom, ki se razteza kakor pol ure daleč ob cesti proti Dübenu. Bil je bukov gozd, vmes pa so bile tudi breze in hrasti. Ko smo prišli na kraj gozda, so nam ukazali nasutu novego smodnika, potem pa se je bataljon razkropil po gozdu za streljavkanje. Postavljeni smo bili stopnjema po petindvajset korakov vsaksebi. Med prodiranjem smo široko odpirali oči, kar si vsak lahko misli. Pinto je klical vsak hip:

»Krijte se!«

Sicer pa mu ni bilo treba svariti nas. Vsak je napenjal ušesa in gledal, da je prišel za kako debelo drevo, da se je zložno lahko ogledal, predno je šel dalje ... Kaj vse mirnega človeka čaka v življenju!

Tako smo prodirali kakih deset minut. Ker ni bilo nicenskega videti, smo se že čutili varne. Kar se oglasi strel — potem zopet eden, nato dva, trije, šest na vseh straneh naše črete. Isti hip sem videl, kako je padel moj tovarš na levi in se skušal nasloniti na drevo. To me je izpodobodo.

(Dalje prihodnjic.)

Toro, prsne karamele proti hripavosti, prehlajenju in nje posledicam. Poskus zadostuje!

Mariborski trg dne 14. avgusta 1925.

Radi dveh praznikov je bil to pot tržni dan na petek, ki je bil dobro preskrbljen in prav dobro obiskan. Slaninarji so pripeljali 18 vozov svinjine, drugi kmetje pa 50 vozov krompirja, zelenjave in sadja. Slaninarji so prodajali svinsko meso po 22.50 do 25, slanino po 22.50 do 27, na debelo pa po 20 D kg, domači mesarji pa govedino po 10 do 17.50, teletino 12.50 do 20, svijino po 20 D, klobase 20 do 35, prekajeno meso 22 do 35, drob 7 do 15 D, svinska pljuča in jetra 15 do 20 D kg.

Perutnine je bilo samo okoli 700 komadov. — Cene so bile piščancem 20 do 25, večjim 25 do 75 D; za par; kokošem 30 do 60, racam, goskom in puranom mlađim in starijim 30 do 100, samicam 30 dinarjev komad.

Krompir, zelenjava, druga živila, sadje in cvetlice. Cene so bile krompirju 4.50 do 6 D mernik (7 in pol kg), oziroma 1.50 do 2.50 D 1 kg. Čebuli 1.50 do 3 D, česnu 4 do 5 D venec, solati 1.50 do 3 D kg, glavnati 0.50 do 1.50, ohroviti in ohrovovi repi 1 do 1.50, zeljnatim glavam 1 do 3.50, karfijolu 2 do 10 D komad; stročnemu fižolu 4 do 6, paradižnikom 6 do 8 D kg, kumaram 0.25 do 1.50 D komad, grahu luščenemu 6 do 7 D liter, jajcam, ki so postale dražje 1.25 do 1.50, trapistovskemu siru 25 D kg. Mleku, katero se je podražilo 3 do 3.50, maslinemu olju 22 do 24, bučnemu olju 16 do 20 D liter, maslu 40, kuhanemu maslu 54 D, jabolkam 3 do 6 hruškom 3 do 8 D, čepljam 3 do 1 D, sливам 4 do 15, ringlotom 2 do 3, breskvi 20 do 25, grozdu 18 D kg, melonom 5 do 15 D komad, limonam 12 do 14, brusnicam 2, malinam 8 do 10 D liter.

Za cvetlice se ljudstvo vedno bolj in bolj zanima. Topot je bilo izredno mnogo cvetlic na trgu, ki so se prodajale po 0.50 do 5 D, ozir. z lonci 15 do 50 D komad. Lončene in lesene robe to pot ni bilo mnogo na trgu, ker so šli Ribničani domov, Prekmurcev je pa bilo malo. Cene so bile 0.50 do 120 D, brezovim metlam 2 do 5, grabljam 15 do 20 D komad.

Seno in slama na mariborskem trgu. V sredo, dne 12. avgusta so kmetje pripeljali 12 vozov sena in 10 vozov slame, v petek, 14. avgusta pa 4 vozove sena in 3 vozove slame. Cene so bile za seno 45 do 75, za slamo 25 do 37.50 D za 100 kg. Slama se je prodajala po 2 D za snop. Cene senu ne padajo, ker je letošnja košnja slabša od lanske. Velike količine kupuje vojaštvo po trikrat na teden.

LESNI TRG.

Naš lesni trg stoji pred važnimi spremembami, o katerih upajo lesni trgovci, da bodo pregnale mrtvilo ter oživile lesno trgovino. Največja ugodnost se obeta lesni industriji z znižanjem prevoznih tarifov. Po sklepnu ministarskega sveta so znižani tarifi za 30% in ta odredba je stopila baje že pretekel soboto v veljavno. Prevozni stroški bodo s tem zнатno zmanjšani. Druga ugodnost je zvišanje uvozne carine na les in lesne proizvode (s tem bodo ubita avstrijska konkurenca, ki je izvažala zlasti pohištvo) in znižanje izvozne carine. Tudi očvrstitev italijanske lire je ugodno vplivala na položaj naše lesne industrije. Italija je naš glavni odjemalec za les; dokler je italijanska lira pada v dinar naraščal, je bila trgovina med obema državama izključena. Dinar se je sedaj ustalil in lira se je tudi očvrstila. — Izvor v Francijo je precej živahen, izvaža se pa samo trdo, slavonsko blago. Mnogo lesa se izvozi tudi v Madžarsko, ki je v prvi polovici uvozila 892.000 ton obdelanega in 1.029.000 ton neobdelanega lesa. Na to količino odpade nad polovico jugoslovenskega blaga.

Cene lesa in lesnih izdelkov so bile na ljubljanski borzi, ki za Slovenijo določa cene, sledče: Deske konične, monte, 25, 30, 40 in 50 mm, 4 m dolge, franko meja, tranz. 500 (den.), kostanjevi brzojavni drogi, obdeljeni, 2250 kosov, 6 m dolgi, 250 kosov, 9 m dolgi, dobava polovika do 20. septembra in polovica do konca oktobra, franko meja, tranzito za kos 155 (den.), drva bukova, 1 m dolga, suha, franko nakladalna postaja, 4 vagone zaključek 18.40.

Splošno je položaj v lesni trgovini, posebno v Sloveniji, boljši in upati je, da bodo naši posestniki gozdov svoje blago zoper lahko spravili v denar.

Politični ogled.

DRŽAVA SHS.

Vladni posli počivajo, ker so ministri večinoma na potovanju in po raznih letoviščih. Edino zunanjji minister ima nekaj dela s pripravami za jesensko zasedanje Zvezne narodov. Med našimi zastopniki ali delegati je tudi Stjepan Radič, in sicer kot pomožni delegat, čeudi se po nekaterih listih predstavlja za prvega.

V Ženevo

pošiljajo radikalni Radič radi tega, da imajo doma nekaj časa mir pred njegovo silno zgovernostjo.

Zagrebške svečanosti.

V soboto je Zagreb slavil tisočletnico hrvatskega kraljestva in Hrvatski Sokol je to proslavo združil s svojim izletom. Dopoldne je bil velikanski sokolski obhod. Mesto je bilo v zastavah, ulice polne ljudstva. — Sprevod se je ustavil na Jelačičevem trgu, kjer sta govorila zvezni starešina Lacko Križ in zagrebški župan Heinzel. Na tribuni so bili poleg ostalih odličnjakov

ministri Ninčić, Maksimović, Krajač, Nikič in Šuperina. Po končanih govorih je spreved krenil na Wilsonov trg, odkoder se je članstvo razšlo. Množica ljudstva se je zbrala pred Seljačkim domom in zahtevala, naj Stjepan Radič govor, kar se je tudi zgodilo. Za njim sta govorila še zunanjji minister Ninčić in notranji minister Maksimović.

Popoldne ob $\frac{1}{4}$. uri sta se pripeljala kralj in kraljica, ki so ju na kolodvoru pozdravili razni zastopniki in dostojanstveniki. Po ulicah in na telovadisču ju je ljudstvo burno pozdravljalo. Slavostno razpoloženje je pokvarila silna nevihta, ki je izbruhnila pri drugi točki in povzročila med občinstvom pravo paniko. Ko se je nevihta malo polegla, sta se kralj in kraljica odpeljala.

Stjepan Radič je spesnil v »Jutarnjem listu« himno na kralja Aleksandra Karadjordjeviča.

Proglas hrvatskemu narodu.

Hrvatska zajednica in desidenti HSS so izdali proglas na hrvatski narod, v katerem pravijo, da je Stjepan Radič sklenil s Pašičem pakt, po katerem se bo izvajala in dovršila na Hrvatskem ona politika, ki sta jo začela Pašič in Pribičevič, pa je nista mogla izvesti do konca. To je: parcelacija Hrvatske na oblasti, popolna politična in gospodarska odvisnost Hrvatske, konec Hrvatske kot samosvojega političnega telesa. Radič je sprejel centralizem, da Hrvati kot narod nimajo svojega prava in svoje oblasti, da nimajo svojega sabora in svoje uprave, končno pa hoče še prevesti hrvatski narod preko »narodne crkve« v pravoslavje, da bi se razvil verski boj, ki bi Hrvate popolnoma oslabil. To je ista politika, kakor sta jo začela Pašič in Pribičevič, a Radič jo nadaljuje. To je smisel »sporazuma« med Radičem in Pašičem.

HZ in desidenti HSS pa bodo nadaljevali borbo za hrvatski narod, za hrvatsko samoupravo in sabor, za hrvatsko vlado v Zagrebu, za gospodarsko in finančno samostojnost Hrvatske.

Pet zajedničarskih poslancev in šest desidentov-poslancev, ki so se ločili od Radiča, bo imelo najbrž tudi skupen parlamentarni blok.

Davidovič v Zagrebu.

V nedeljo je imelo vodstvo Davidovičeve demokratske stranke svojo konferenco v Zagrebu. Daljši govor je imel Ljuba Davidovič in je med drugim omenil, da je neki minister, ki je v soboto poleg Stjepana Radiča govoril množici, svoj čas izjavil, da Radič za vsak dokument zaslubi vislice. Zato g. Davidovič ne varuje v lojalnost radikalov, ki so dosegli pogazili še vsak sporazum. Za njim je govoril dr. Voja Marinkovič o težkočah, ki jih je stranka prej morala prestati, braneč Radiča in radičevce. Danes je došel moment, ko stranka lahko odkrito izjavi, da je za revizijo ustave.

KULTURNI BOJ NA ČEŠKEM.

Čehoslovaški škofje so izdali novo pastirsko pismo, v katerem ostro obsojajo držanje vlade in vladnih organov ob prilikah zadnje Husove proslave. Na strani škofov stoji celokupno katoliško ljudstvo čehoslovaške države kot en mož. Češki katoličani so sklicalni v Pardubice velik shod, katerega se je udeležilo nad 50.000 vernikov, ki so ogorčeno protestirali proti enostranski ločitvi cerkve od države. Nemški katoliki pa so se zbrali na božji poti v Maria-Schein pri Toplicah in so na svojem shodu zahtevali, da se izključijo iz šole vsi učni predmeti, ki nasprotujejo veri. Oba zborata so poslala papežu udanostne brzojavke.

VSTAJE PROTI FRANCOZOM.

V Maroku hočejo poskusiti Francozi svojo srečo z veliko ofenzivo. Proti Francozom je pa izbruhnila vsta-

ja tudi v Siriji med Druzi. Angleška poročila iz Damaska pravijo, da znaša število vseh upornih Družev 20.000 mož. V Damasku vlada veliko vznemirjenje, ker se vse boji nenadnih nemirov. Po mestu se dele letaki, v katerih se poziva k takojšnji vstaji. Vlada je ukrenila potrebno, da eventualne nemire v kali zatre. »Temps« poroča, da skušajo Druzi razrušiti železniško progno iz Damaska v Derao. Vsled prvih uspehov Družev so se jim pridružila nekatera beduinska plemena, da bi z njimi delili plen. Francoska vojaška oblast je ukrenila potrebne odredbe, da prepriči razširjenje ustaže na sever. Tudi so odpolane čete za obrambo ogrožene železniške zvezne.

Prireditve.

Tabor Marijinih druž. V nedeljo, dne 6. septembra, se vrši v Slivnici pri Mariboru tabor Marijinih druž za dravskopoljsko (hočko) dekanijo in sosedne župnije. Ob desetih dopoldne slovesno sv. opravilo s pridigoč. g. p. Pavla iz Maribora, potem zborovanje z nagovorom, pozdravi posameznih Marijinih druž, deklamacijami in petjem. Marijine družbe Dravskega polja in sosednih krajev, pridite polnoštevilno, da se navdušimo in okreprimo za cilje in poto Marijina! — Odbor.

Bistrica pri Rušah. Prostovoljno gasilno društvo Bistrice pri Rušah priredi v nedeljo, dne 23. t. m., na gostilniških vrtni g. Antona Glasnerja na Bezeni vrtni veselico. Začetek ob treh popoldne. Vstopnina 5 dinarjev. Ker je čisti dobiček namenjen za nabavo gasilskih potrebščin, prosi društvo za obilen obisk.

Sv. Martin pri Vurbergu. Ob 1000letnici nicejskega končila priredi orloški odsek pri Sv. Martinu pri Vurbergu veliko misijonsko igro »Andaluma«. Igra je veskozi zanimiva, podučna, za sedanji čas jako primerna. S prepricajnjem ugotovljamo, da bo vsak udeleženec z najboljšim umisom zapustil dvoranico. Vabimo zato k obilni udeležbi vse domačine, dobrodošli pa tudi gostje od Sv. Barbare, Vurberga in Št. Janža. V nedeljo, dne 23. t. m., torej vsi na veselo svidenie pri Sv. Martinu pod Vurbergom.

Sv. Barbara v Slov. gor. Prijatelji katoliške misleže mlađine in poštene zabave iskreno vabljeni na orloško prireditvev nedeljo, dne 30. avgusta. Vabljeni vsi okoliški odseki in krožki z obojim naraščajem. Pri maši in pri vseh točkah bogatega sporeda svira šentpeterska godba. Bog živi.

Sv. Trojica v Slov. gor. Tukajšnje prostovoljno gasilno društvo proslavi v nedeljo, dne 6. septembra, svojo 50letnico. Na dan proslave bo ob $\frac{1}{4}$. uru skupna služba božja za rajne člane našega gasilnega društva. Po sv. maši, od 12. do 1. ure svira godba na trgu. Popoldan bo velika ljudska veselica, na kateri se bo skrbelo za obilno zabavo. K obilni udeležbi vabi — odbor.

Zgornja Polščava. Slov. izobraževalno društvo »Sklak« vprizori, oziroma ponovi v nedeljo, dne 23. t. m., popo večernica v društvenem domu v Sličnici lepo ljudsko igro »Tihotapec«.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Tukajšnje kat. izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 23. t. m., ob pol štirih pop. v dvorani g. Meška (kjer se je vršila primicija) v Lahončih štridejansko igro »Materina ljubezen«, burko »Dva nočna stražarja« in tri šaljive kplete. Med odmorji svira domača godba. Igra se vrši ob vsakem vremenu. Za okrepčila je preskrbljeno. Vse prijatelje od bližu in daleč, ki se hočejo razveseliti, najujudnejše vabi — odbor.

Mala Nedelja. V društvenem domu pri Mali Nedelji se vprizori v nedeljo, dne 23. t. m., točno ob pol štirih pop. ruska narodna drama »Moč teme« v petih dejanjih. Sodeluje okrog 30 oseb, ki nastopijo v ruskih narodnih nošah. Prireditve bo nam predstavila odlomek iz ruskega življaja, kakor so ga naši vojni vjetniki v Rusiji imeli priliko sami doživeti. Igra se vsled velikih priprav ne more ponos.

Pozor! **Dijaki! Starši!** **TISKARNA SV. CIRILA v Mariboru, Koroška cesta štev. 5**

in njena

PODRUŽNICA v Mariboru, Aleksandrova cesta 6, pred frančiškansko cerkvijo

ima na razpolago:

I. vse šolske knjige

za gimnazijo, realko, učiteljišče, trgovsko šolo, za meščanske in osnovne šole.

2. vse druge šolske potrebščine

kakor: risalne sklade, risalne deske, risala, risanke, risalni papir, zvezke, raderke, svinčnike, peresa, tuše, črnilo, rudečilo itd. — Cene zmerne. — Postrežba točna.

Za obilen obisk se priporoča cenj. dijaštvu in staršem:

PODRUŽNICA CIRILOVE TISKARNE, Aleksandrova cesta 6.

TISKARNA SV. CIRILA, Koroška cesta 5.

HA-HA-HA

ne boš strgal, ne, imam močno obleko, ker sem kupil sukno v veletrgovini R. STERMECKI v Celju štev. 24 katera razpošilja trpežno sukno m D 71', močen ševjet m D 78', fini kamgar m D 90'. Ilustrovani cenik z črez 1000 slikami se poslje vsemu zastonj, vzorci od sukna, kamgarne in razne manufakturne robe pa samo za 8 dni na ogled. Kdor pride z vlakom osebno kupovat, dobi nakupu primerno povrnite vožnje Naročila črez D 500 — poštn. prosto. Trgovci engros cene

Na obroki!

Manufakturo in konfekcijo, vezenine, pletenine i. t. d. kakor moške in ženske obleke po meri iz lastne prvo-vrstne krojačnice ter premog in drva dobite proti sgodnjemu odplačevanju le pri tredki,

DAVORIN JOHAN IN DRUGOVI

Idružba z. o. z.

Maribor, Vojnačka ul. 2, pislarna Gregeričeva ul. 1

Vsi pravijo

da je pri

Trpinuv Mariboru na Glavn. trgu 17

najboljše in najcenejše blago. Tam se lahko kupi hlačevina, barhenti, sukno, platno i. t. d.

Vozni red

veljaven od dne 5. junija 1925, je izšel ter se dobiva v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Cena je komadu D 1.50.

Somišljeniki inserirajte!**Denar naložite****na najboljše in najvarnejše pri****Spodnještajerski ljudski posojilnici r.z.z n.z.**

v Mariboru, Stolna ulica št. 6.

ki obrestuje hranične vloge po

8% in 10%

oziroma po dogovoru.

GRAZER MESSE 1925**GRAŠKI SEJEM**

od 29. avgusta do 6. septembra

Potne legitimacije (vstopnice), katere zagotovijo na državnih železnicah SHS in avstrijskih zveznih železnicah 25%, znižane vozne cene, se dobijo pri A. REISMAN, MARIBOR, Vojačna ulica 6.

Lepi vinski sodi

v vseh velikostih se prodajajo v vinski trgovini FERDINAND KÜSTER, MARIBOR,

908 Meljska cesta 10.

Dobre, plačilla z možne zastopnike

za spečavanje prvo-vrstne Laporit- zidne in strešne opeke išče na vse večje kraje 858

Lajtešberška opekarna

pri Mariboru.

Kameno sol

za živilo (lizat) in zapet v zalogi, ter priporoča špecijske in gospodarske potrebščine

F. Sorko, nasl. Alojz Ploj
941, dom 10, MARIBOR, Vodnikov trg 1. 2-1

Priporoča se
Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Za poljske križe

si mnogi želijo Kristusove podobe (korpus). Da ustreže ljudem, jih je oskrbi Tiskarna sv. Cirila v Mariboru, kjer se dobijo po sledečih enah: 65 cm veliki po 550 D, 75 cm veliki po 600 D, 80 cm veliki po 700 in 800 D, 90 cm veliki po 800 D, 100 cm veliki po 950 D in po 1280 D, 120 cm velik po 1700 D.

Stenski križe

z leseno podobo (korpusom) stanejo: Velikost 20 cm po 42 in 77 D, 25 cm po 55 in 90 D, 30 cm po 77 in 100 D, 35 cm po 96 in 115 D, 40 cm po 140 D.

Stenski križe

z kovinasto podobo stanejo v raznih velikostih po 4, 12, 18 in 24 D.

Stoječi križe

z kovinasto podobo stanejo v raznih velikostih in izpeljavah po 22, 24, 28, 30 in 36 D. Izpeljava je zelo okusna in solidna ter se toplo priporoča, da si vsak, kdor križe potrebuje, naj kupi v Tisk. sv. Cirila v Mariboru.

DENAR

si prihranite, ako kupite manufakturno blago

v Celju „Prisolcu“

Stalno ogromna zaloga vsakovrstnega svežega blaga, kar: sukno za moške, volneno za ženske, hlačevino, tiskovino, baržun, barhent, belo platno, ručavo platno, nogavice, pavola, vsakovrstno moško ter žensko perilo, brisalke, odeje, dežniki, dežni plašči, cefir in plavo platno za srajce, klot, čepice in naglavne rute.

Ne opustite se prepričati! — Za obilen obisk se priporoča

Alojz Drofenik

Glavn. trg 9 Celje Glavn. trg 9

Postrežba točnal.

Mera obilna!

Naložite denar le pri**Ljudski posojilnici v Celju**

registrovani zedrugi z neomejeno zavezo.

Cankarjeva ulica 4, poleg davkarije

(poprej pri Belem volcu)

kjer je najbolj varno naložen in se najviše obrestuje. - Rentni in invalidni davek plačuje posojilnica.

Zadružna gospodarska banka d. d.,**Podružnica v Mariboru.**

V lastni, novozgrajeni palači, Aleksandrova cesta 6, pred frančiškansko cerkvijo.

Izvršuje vse bančne posle najkulantneje! — Najviše obrestovanje vlog na knjižice in v tek. računu:

Pooblaščeni prodajalec srečk državne razr. loterije.